

veed ikke, om Antallet af dem, der ville stemme mod Finantsloven denne Gang, vil blive større eller mindre end sidst, men selv om det Sidste maatte blive Tilfældet, saa tror jeg, at man vilde feile ved deri at se et Skisma, jeg tror, at man snarere deri bør se et Bærstel, thi om jeg end ikke taler paa Andres end paa mine egne Vegne og i Kraft af det Mandat, som mine Bølgere have betroet mig, saa tror jeg dog ikke, at jeg tager feil deri, at Mange kunne være tilbøjelige til, ja have en stor Tilbøjelighed til at stemme imod Finantsloven, men kun tror i Diebløkket ikke at burde gjøre det, navnlig af Grunde, som for dem for Tiden er afgjørende, men som ikke have været det for mig. Jeg tror saaledes, at Tilbøjeligheden er fælles, og at det muligvis kun er Betimelighedsprogsmaalet, hvorom der kan være Meningsforskjel. Det forekommer mig, at Rigtigheden heraf tilbørlig blev bekræftet ved, hvad vi hørte af det ærede Medlem (Winther), der havde Ordet i Slutningen af forrige Møde. Men naar denne Taler, om jeg opfattede ham rigtigt, syntes at favne i en vis af ham betegnet Retning et Middel, saa er det forfatningsmæssige Middel efter min Opfattelse alene det, at Bølgene paa Valgdagen bruge deres Stemmeret og fordrer af Repæsentanten, at han paa Thinget bruger sin Stemmeret.

S. Andersen: Finantslovsforslaget er et Lovforslag, der hvert Aar forvolder megen Strid og Uro, baade her i Salen og udenfor, og jeg kan forstaa det, thi det er derigjennem, at Folket har Ret til at værges sig imod den ulovlige Billie. Det er denne Lov, hvorved den folkelige Udvikling skal fremmes. Havde vi først bragt det saavidt, at vi vidste, hvem der er i Besiddelse af Skattebevillingsretten, enten Folket med den almindelige Valgret eller de Stemmer, der gjøre sig gjældende ved Klassevalgene, vilde vort Arbejde her sikkert være en hel Del lettere. Grundloven hjemler Folkethinget Overvægten paa Finantsloven; men efter min Mening er det allerede nu kommet saavidt, at Landsthinget dikterer. Sjør gif Alt ud paa at rette sine Bevillinger efter det andet Thing saameget som muligt, og det Samme er Tilfældet iaar. Dengang blev der givet to Millioner Kr. til et Løspedstib, iaar finde vi to Millioner Kr. til overordentlige Udgifter til vort Forsvarsvæsen. Vi gaa ved disse Bevillinger et Skridt henimod at forpandle vore aarlige Finantslove til Saarige Bevillinger, og deri ser jeg en stor Fare. Folkethinget og derigjennem den almindelige Valgret ville paa denne Maade blive magtesløse. Vi ere bundne fra de ene Aar til det andet, og vi ville ikke kunne komme fra de Saarige Bevillinger og ind paa det Normale, de eetaarige Budgetter, uden at Landsthinget stadigt vil minde os om, hvad vi have gjort. Den hele Stilling her forstaaer jeg iøvrigt

ikke. Det radikale Venstre er iaar gaaet den samme forfærdede Vej, som efter min Mening det moderate Venstre gif ijsor. Vi lide hvert Aar Nederlag, det ene Aar efter det andet, og stadig under de bedste Mandes Ledelse, under de Mænd, som vi altid have set op til med en vis Tillid, og som vi have troet vare de Rette til at føre Sagen videre frem til et endeligt Resultat. Derfor de fredsvidenskabelige Studier bleve pleiede her med samme Omhu som de krigsvidenskabelige; da er jeg temmelig vis paa, at der kunde føres en mere ærværdig og sand Politikk; men siden Valget den 3die Januar, er den mest Tid — saaledes har jeg opfattet det — gaaet hen med at udfinde det mest ødelæggende og drøbelende Skjts, og endel af Tiden er gaaet med til at udfinde Midler til, at Venstrepartierne kunne ødelægge hinanden indbyrdes. Det er efter min Mening en overordentlig stor Feil. Vi ere her inde grebne af en Krigsgalsskab og en Ruffningsmani, som kan have de betænkeligste Følger. Der siges, at vi jo have haft nye Valg; men er Folkethingets Venstre sendt herind den 3die Januar for at studere Krigskunst eller underordne sig en aandsfortærende Militærdisciplin. Jeg kan ikke erkjende det. Sjør led Demokratiet et Nederlag under Ledelse af de Moderate, og i Aar sætte de Radikale Kronen paa Bærstel. Finantsloven, som den foreligger, ligner i mine Dine mere et Forslag, der tilhører Landsthinget, end et Forslag, som tilhører Folkethinget. Det ligner mere et Krigsbudget end et Fredsbudget, og min Stilling til Forslaget i den Form, hvori det foreligger, vil i Genhold til, hvad jeg har sagt, og til min Stilling ijsor blive den, at jeg maa sige et bestemt Nei. Jeg kan lige saa lidt iaar som ijsor gaa med til at bidrage det aller-ringeste til, at den danske Almue skal drages endnu dybere ned i Reaktionen's Malsstrøm, end det allerede er sket, og saa længe jeg har det Syn paa Sagen, maa jeg til enhver Tid stemme imod de Bevillinger, der gaa i den Retning. Det ærede Medlem for Kræstis Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) hilser venlig overfor denne Udtalelse, og jeg takker det ærede Medlem, fordi det har fundet et vist Gehør hos ham. Jeg skal hermed slutte. Jeg maa sige Nei til dette Forslag.

Solstein-Ledreborg: Jeg beklager at være nødt til at tage Ordet ved denne Sags Overgang til Landsthinget, forinden den ærede Ordspører (Berg) har udtalt sig om Sagen. Jeg havde ventet, at den ærede Ordspører i Genhold til de Løfter, han havde givet i de foregaaende Møder under 3die Behandling, havde gjort Rede for dette Forslags politiske Betydning. Det har jeg ventet paa, og derfor har jeg holdt mig tilbage til nu. Da det nu ikke er sket, kan jeg ikke unddrage mig for at gjøre de Bemærkninger med Hensyn til dette Lovforslag, som jeg mag anse